

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Ion Guzun,

judecători – Sveatoslav Moldovan și Dumitru Mardari,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, avocatul Mihail Coțescu în numele inculpatului Maler Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Maler Serghei Serafim, născut la 26 ianuarie 1963, originar din s. Jora de Jos, rainul Orhei, domiciliat în mun. Chișinău, str. G.Latină 21, ap. 151.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 20 noiembrie 2006 pînă la 27 mai 2007;*
2. *Instanța de apel de la 17 iunie 2007 pînă la 15 noiembrie 2007;*
3. *Instanța de recurs de la 11 februarie 2008 pînă la 28 mai 2008;*
4. *Instanța de apel de la 02 iulie 2008 pînă la 19 noiembrie 2008;*
5. *Instanța de recurs de la 02 martie 2009 pînă la 07 iulie 2009;*
6. *Instanța de apel de la 24 iulie 2009 pînă la 12 octombrie 2009;*
7. *Instanța de recurs de la 04 martie 2011 pînă la 10 mai 2011;*
8. *Instanța de apel de la 17 iunie 2011 pînă la 13 octombrie 2011;*
9. *Instanța de recurs de la 10 mai 2012 pînă la 03 iulie 2012;*
10. *Instanța de apel de la 31 octombrie 2012 pînă la 12 februarie 2014;*
11. *Instanța de recurs de la 06 mai 2014 pînă la 11 iunie 2014;*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. De către organul de urmărire penală, Maler Serghei a fost învinuit în faptul că, la 15 decembrie 2005, deplasîndu-se la volanul automobilului de model „Mazda”, cu n/î C JE 332 pe str. M. Manole din direcția Voluntarilor spre str. V. Vodă, mun. Chișinău, a tamponat pietonul Nani Alexandru, căruia conform raportului de expertiză nr.1497/D din data de 26.07.2006 i-a fost cauzate vătămări corporale grave.

Organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a provocat vătămarea gravă unei persoane.

Ca încălcări a regulilor de securitate a circulației, organul de urmărire penală a invocat că, inculpatul Maler Serghei a ignorat prevederile art. 45 alin. (1) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că, „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere, care permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului; condițiile rutiere; situația rutieră; precum și a încălcat vederile art. 46 lit. c) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede că, conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate să reducă viteza pînă la limită sau

chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă vehiculele de rută oprite în stații”.

2. Prin sentința Judecătorei sect. Ciocana mun. Chișinău din 25 mai 2007, Maler Serghei a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Maler Serghei să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Apelantul a specificat că, vina inculpatului o consideră dovedită, atât prin probele acumulate în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești.

Instanța de judecată nu a luat în considerație rezultatele expertizei auto-tehnice, conform căreia viteza de deplasare a automobilului „Mazda” aflat sub conducerea șoferului Maler Serghei era de 61 km/h, ceea ce ne demonstrează că deplasându-se pe lângă oprirea transportului obștesc, nu a întreprins măsurile necesare pentru a reduce viteza pentru preîntâmpinarea eventualului pericol care putea apărea. Concluzia precum că șoferul nu dispunea de condiții tehnice pentru a evita tamponarea pietonului, urma deasemenea de interpretat în defavoarea șoferului deoarece acestea se aplică în condiții generale, adică din momentul când șoferul avea posibilitate de a observa pietonul și nu poate fi aplicabilă în condițiile când se deplasează pe lângă transportul de rută oprit în stație.

Conform hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 08.07.1999 cu modificările ulterioare „Despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport”, faptul că de către pieton au fost încălcate regulile circulației rutiere (în cazul dat pietonul a traversat partea carosabilă prin fața autobuzului) nu exclude răspunderea șoferului, dar urmează a fi apreciată la stabilirea cuantumului pedepsei inculpatului.

În așa mod, instanța de judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2007, apelul procurorului a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a relevat că instanța de fond corect a concluzionat că, fapta inculpatului nu întrunește elementele componente de infracțiune, că în faptele inculpatului lipsește vinovăția, deoarece el n-a prevăzut, nu putea și nici nu trebuia să prevadă consecințele.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Procurorul a invocat că instanța de apel n-a verificat legalitatea probelor examinate de prima instanță și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de către procuror în apelul său.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 mai 2008, recursul a fost admis, casată decizia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că, instanța de apel nu s-a pronunțat integral asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume cele prezentate de către procuror.

Modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel n-a apreciat probele menționate de către acuzatorul de stat în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dar concluzia este întemeiată numai pe declarațiile martorilor apărării.

Astfel, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor apelantului privind faptul că:

- conform declarațiilor martorului D. Sturza, care este angajat în funcție de șofer la Parcul Urban de Autobuse, la 15 decembrie 2005, aflându-se la serviciu la volanul autobuzului de model „Icarus” de pe ruta 23, la stația transportului public lângă parcul de troleibuze, în momentul cuplării mașinii în viteză a observat cum a trecut cineva prin fața autobuzului din partea dreaptă spre stînga a străzii, tot atunci auzind și un zgomot de frînă, iar mai apoi a observat în partea stîngă a străzii cum cineva ridica de jos un minor, la fel, martorul a mai adăugat că după ce a cuplat mașina în viteză s-a deplasat 0,5 m după aceea a frînat;

La fel, instanța de apel nu a luat în considerație faptul că conform declarațiilor șoferului autobuzului, acesta nu a indicat asupra faptului că a apăsător pe accelerator care ar pune în mișcare mijlocul de transport.

- la fel nu au fost luate în considerație declarațiile martorilor Rusu V. și Dronic D., conform cărora rezultă faptul că accidentul rutier s-a produs în momentul cînd s-au închis ușile autobuzului, adică în momentul staționării în stația transportului public;

- instanța de apel nu a dat o apreciere justă rezultatelor expertizei auto-tehnice în defavoarea inculpatului, conform căruia viteza de deplasare a automobilului condus de către Maler S. era de 61 km/h, ceea ce dovedește faptul că inculpatul nu a întreprins măsurile necesare de a reduce viteza, deplasîndu-se pe lângă oprirea transportului obștesc, astfel necreîndu-și condiții de preîntîmpinare a eventualului pericol ce putea apărea;

- nu a fost dată o apreciere schemei accidentului rutier, conform căruia Maler S. conducea automobilul cu o viteză sporită, ceea ce rezultă din urma de frînare de 18.1 m, și combate versiunea acestuia despre faptul că copilul a pîrut pe neașteptate în fața automobilului.

Colegiul a conchis că la acest capitol, opinia instanței de fond referitor la faptul că inculpatul nu trebuia să prevadă urmările prejudiciabile ale acțiunilor sale este o eroare de drept ce ține de interpretarea legii penale.

Opinia instanței de fond contravine prevederilor art.18 Cod penal, normă care stabilește criteriile infracțiunii săvîrșite din imprudență și stipulează că persoana care în acțiunile sale nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor, ea trebuia totuși să le prevadă.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2008, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Maler Serghei a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, la 3 ani închisoare, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond a aplicat greșit a legea, comițîndu-se o gravă eroare de drept ca urmare a aprecierii incorecte a materialului probator aflat la dosar, greșit achitîndu-se inculpatul din motiv că fapta lui nu constituie elemente de infracțiune.

Vinovăția lui Serghei Maler în săvârșirea faptei criminale reținute se dovedește cu certitudine prin probele administrate și analizate în cursul procesului penal.

Mai mult ca atât însăși inculpatul declară că, fiind în apropierea stației transportului de rută el nu a redus viteza pînă la minim, prin ce a încălcat prevederile art. 46 lit. c) RCR conform căruia conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita (care i-ar asigura securitatea circulației sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă vehiculele de rută oprite în stații.

Traversarea părții carosabile prin fața autobuzului de către pietonul minor Nani Alexandru nu exclude răspunderea șoferului, conform Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție din 08 iulie a. 1999 despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport.

8. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea deciziei nominalizate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanța de apel. Procurorul a invocat că încadrarea juridică ale acțiunilor inculpatului nu se contestă de către partea acuzării însă pedeapsa stabilită inculpatului este prea blîndă, art.79 Cod penal fiind aplicat neîntemeiat.

8.1. A declarat recurs ordinar și condamnatul, în care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și menținerea sentinței instanței de fond. El a specificat că a fost condamnat pe presupuneri, că sentința instanței de fond este una justă și legală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 07 iulie 2009, recursurile menționate au fost admise, casată decizia instanței de apel din 19 noiembrie 2008, fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că, din conținutul deciziei, rezultă că motivînd soluția de condamnare, instanța de apel a făcut analiza la un șir de probe, fără a le cerceta în ședința de judecată.

Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale pe probele care nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2009, apelul procurorului a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Instanța de apel a relevat că, instanța de fond corect a concluzionat că cauza producerii accidentului rutier s-a datorat nu comportamentului ilicit al lui Maler Serghei, ci datorită comportamentului părții vătămate.

11. Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel. El a specificat că, instanța de apel nu s-a expus în nici un mod asupra motivului invocat în apelul procurorului cum ar fi că: instanța de judecată nu a apreciat rezultatele expertizei auto-tehnice în defavoarea inculpatului, deoarece conform acesteia viteza de deplasare a automobilului „Mazda” aflat sub conducerea șoferului Maler S. se deplasa cu o viteză de aproximativ 61 km/h, ceea ce ne demonstrează că deplasîndu-se pe lîngă oprirea transportului obștesc, nu a întreprins măsurile necesare pentru a reduce viteza pentru preîntîmpinarea eventualului pericol care putea apărea.

Instanțele de judecată în nici un mod nu au indicat în hotărârile sale care elemente constitutive ale infracțiunii nu întrunește fapta săvârșită de inculpatul Maler Serghei.

Instanța de apel nu dă apreciere schemei accidentului rutier, prin care se constată că inculpatul Maler Serghei conducea automobilul cu o viteză sporită, avînd urma de frînare de 18.1 m., astfel fiind combătută versiunea ultimului, precum că copilul a apărut pe neașteptate în fața automobilului, mai mult inculpatul era obligat conform RCR să reducă viteza, chiar să oprească automobilul în momentul ce trecea pe lîngă stația de oprire a transportului public.

Atît instanța de fond cît și cea de apel, contrar prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală n-au indicat în hotărârile sale motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării și au introdus unele formulări ce pun la îndoială nevinovăția inculpatului Maler S. în săvîrșirea infracțiunii încriminate.

12. Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 mai 2011, recursul a fost admis, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că, conform art. 436 Cod de procedură penală, care stipulează desfășurarea procedurii de rejudecare a cauzei după casarea hotărîrii în recurs, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea avută în vedere la soluționarea recursului.

În opinia Colegiului penal lărgit, instanța de apel nu a îndeplinit cerințele acestei norme de procedură penală și prematur a respins un ansamblu de probe care, în opinia procurorului, dovedesc vinovăția lui Maler Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și anume:

- declarațiile părții vătămate Nani Alexandru, care menționează că atunci cînd a început deplasarea prin fața autobuzului, acesta staționa. Deplasîndu-se la pas grăbit, la scurt timp a observat un automobil, care se deplasa din direcția str. Voluntarilor pe str. M. Manole cu o viteză sporită. Văzînd automobilul, s-a speriat, oprindu-se din deplasare, în rezultatul cărui fapt a fost tamponat de automobil;

- declarațiile martorului Sturza D. (f.d. 149, 174), din care nu rezultă că autobuzul deja era angajat în deplasare cînd s-a produs accidentul rutier, după cum consideră instanța de fond și cea de apel. Șoferul autobuzului nu indică la faptul că a apăsător pe accelerator, care pune în mișcare mijlocul de transport, ci că accidentul s-a produs cînd a cuplat în viteză autobuzul;

- declarațiile martorilor Rusu V. și Dronic D. (f.d. 108, 169), conform cărora accidentul s-a produs în momentul cînd s-au închis ușile autobuzului, adică momentul în care autobuzul staționa în stația transportului public;

- raportul de expertiză autotehnică nr. 333 din 06 octombrie 2006, din care rezultă că automobilul de model „Mazda”, cu n/î C JE 332, pînă la frînare se deplasa cu viteza de 61 km/h, ceea ce demonstrează că Maler Serghei, deplasîndu-se pe lîngă oprirea transportului obștesc, nu a întreprins măsurile necesare pentru a reduce viteza pentru preîntîmpinarea eventualului pericol care putea apărea.

Concluzia precum că șoferul nu dispunea de condiții tehnice pentru a evita tamponarea pietonului urma să fie interpretată în defavoarea inculpatului, deoarece aceasta se aplică în condiții generale, adică din momentul cînd șoferul avea posibilitate de a observa pietonul, și nu poate fi aplicabilă în condițiile cînd se deplasează cu o viteză excesivă pe lîngă transportul de rută oprit în stație;

- schema accidentului rutier, prin care se constată că inculpatul Maler S. conducea automobilul cu o viteză sporită, avînd urma de frînare de 18,1 metri, astfel fiind combătută versiunea ultimului, precum că copilul a apărut pe neașteptate în fața automobilului. Mai mult ca atît, inculpatul era obligat să reducă viteza, chiar să oprească automobilul în momentul ce trecea pe lîngă stația de oprire a transportului public.

Nepronunțarea de către instanța de apel asupra tuturor motivelor invocate de procuror echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, de aceea, fiind în prezența erorii judiciare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2), lit. c) Cod de procedură penală, decizia atacată urmează a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

13. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2011, apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit podului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Maler Serghei a fost încetat în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod penal: „-pe motivul existenței altor circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspunderea penală”.

Instanța de apel a constatat că, el nu poate fi tras la răspundere penală din următoarele motive.

Organul de urmărire penală a încălcat drepturile procedurale ale lui Maler Serghei prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală - dreptul de a nu fi urmărit de mai multe ori - drept fundamental consfințit și în art. 4 din Protocolul nr.7 la Convenția europeană: „Nimeni nu poate fi urmărit sau pedepsit penal de către jurisdicțiile aceluiași stat pentru săvîrșirea infracțiunii pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărîre definitivă conform legii și procedurii penale ale acestui stat”.

Conform prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuît persoana în privința căreia a fost dată o ordonanță de recunoaștere în această calitate, mai mult de 3 luni.

După cum rezultă din materialele cauzei penale, rezoluția de pornire a urmăririi penale în privința lui Maler Serghei a fost pornită pe 04 iulie 2006 pe art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuît a fost adoptată la 18.07.2006, iar ordonanța de punere sub învinuire a lui Maler Serghei în baza art. 264 al.3 lit. a) CP RM a fost întocmită pe data de 18.10.2006.

Astfel, organul de urmărire penală a omis termenul de 3 luni de punere sub învinuire a bănuîtului Maler S., acesta aflîndu-se în calitate de bănuît mai mult decît termenul limită stabilit de art.63 al.2, 5 CPP RM, ceea ce se consideră o încălcare esențială a legii procesuale penale, care afectează drepturile și interesele legitime ale persoanei.

Conform al.3 al art.63 CPP RM în mod imperativ se stipulează că la momentul expirării, după caz, a unui termen indicat în al.2, organul de urmărire penală este obligat să adopte una din următoarele soluții: să dispună scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau punerea persoanei sub învinuire în modul prevăzut de lege.

Deoarece în cazul din speță nu a fost emisă o ordonanță de reluare a urmăririi penale, rezultă, că organul de urmărire penală a încălcat dreptul lui Maler Serghei prevăzut de art.22 CPP RM de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă, drept prevăzut și în art.4 al Protocolului nr.7 CEDO.

În atare circumstanțe se impune necesitatea admiterii apelului acuzatorului de stat Ghenadie Homițchi, însă din alte motive potrivit art.409 al.2 CPP RM, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțării unei noi hotărâri prin care procesul penal încetează în baza art.391 al. 1 pct.6 CPP RM din motivul că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală a lui Maler Serghei pe art.264 al.3 lit. a) CP RM”

14. Procurorul, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea deciziei menționate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

Recurentul a invocat că, decizia în cauză este atacată în partea încetării procesului penal în privința inculpatului Maler Serghei, conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pe motiv că există alte circumstanțe care condiționează sau exclud tragerea la răspundere penală.

Recurentul consideră că, argumentul instanței de apel precum că prin emiterea ordonanței de pornire a urmăririi penale, organul de urmărire penală a recunoscut de fapt calitatea de bănuît a cetățeanului Maler S. nu are suport juridic, deoarece odată cu pornirea urmăririi penale organul de urmărire penală a început procesul de administrare a probelor și în momentul cînd existau anumite probe acesta a și fost recunoscut ca bănuît.

Prin urmare, concluzia instanței precum că termenul de 3 luni de zile urmează a fi calculat din data emiterii ordonanței de pornire a urmăririi penale, adică din data de 04.07.2006 și nu din data emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît este neîntemeiat și din considerentul că prin ordonanța de pornire a urmăririi penale din 04.07.2006 a fost constatată comiterea infracțiunii și pornită urmărirea penală, iar în urma acumulării probelor, Maler S. a fost recunoscut în calitate de bănuît la 18.07.2006. Din aceste considerente, termenul de 3 luni de zile, urmează a fi calculat din 18.07.2006, adică din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît, așa cum prevăd stipulările art. 63 alin. (1) p. 3) Cod de procedură penală, dar nu din momentul pornirii urmăririi penale.

Totodată instanța de apel a aplicat norma vizată care contravine deciziei Colegiului penal a Curții de Supreme de Justiție în dosarul nr. 4-lre-70/l 1, prin care a constatat că Curtea Constituțională a recunoscut neconstituțional art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală la 23.11.2010, din care considerent nu are efect retroactiv.

Tot prin aceeași decizie Colegiul penal a Curții supreme de justiție a constatat într-un caz similar, că termenul de 3 luni de zile, urmează a fi calculat din momentul emiterii ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuît, așa cum prevăd stipulările art. 63 alin. (1) p. 3) Cod de procedură penală, dar nu din momentul pornirii urmăririi penale.

În așa mod, instanța de apel, a aplicat norma de drept care contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție și hotărîrea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motiv pentru care cauza penală de acuzare a lui Maler S. urmează a fi remisă la o nouă judecare în instanța de apel în raport cu motivele invocate în prezentul recurs.

15. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 03 iulie 2012, a fost admis recursul procurorului, casată decizia instanței de apel din 13 octombrie 2011, fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a menționat că, instanța de apel nu a soluționat fondul apelului procurorului în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărîre divergentă, neclară și confuză, care întrunește elemente de drept proprii atât sentinței de condamnare cît și celei de încetare a procesului penal pe motive care exclud condamnarea, adică care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii.

16. Rejucând cauza, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014, a fost admis apelul acuzatorului de stat, casată sentința în privința lui Maler Serghei și pronunță o nouă hotărîre, prin care: Maler Serghei a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal cu stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 2 ani. În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare a fost suspendată condiționat cu stabilirea termen unui de probă 1 an.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond incorect 1-a achitat pe inculpatul Maler Serghei, deoarece a fost pe deplin dovedită vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 264, alin. 3), lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului se dovedește prin declarațiile părții vătămate Nani Alexandru, declarațiile martorilor, Sturza Dumitru, Munteanu Oleg, Dronic Doina, Rusu Victor, declarațiile expertului Lența Gheorghe, precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.12.2005 (f.d. 10-13, vol. I); constatare tehnico-științifică din 09 martie a. 2006 cu nr. 041 (f.d. 41-43, vol. I) și altele.

La stabilirea pedepsei instanța a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Maler Serghei în comiterea infracțiunii incriminate lui în baza art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal

Totodată avînd în vedere faptul că, Maler Serghei anterior nu a fost condamnat, este caracterizat pozitiv, instanța de apel a considerat că, inculpatul poate fi corectat și reeducat fără a fi privat real de libertate, prin aplicarea art. 90 Cod penal.

17. Decizia instanței de apel este contestată cu recursuri ordinare de către:

- procuror, care făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu transmitere la rejudecare în instanța de apel, motivînd că, pedeapsa aplicată inculpatului este prea blîndă și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- avocatul Mihail Conțescu în numele inculpatului Maler Serghei, făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 11) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond. Recurentul motivează recursul prin aceea că, instanța de apel a comis o eroare gravă de fapt privind stabilirea locului accidentului rutier, decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; în acțiunile inculpatului nu se întrunesc elementele infracțiunii imputate; există o cauză de înlăturare a răspunderii penală, constatată printr-o decizia Curții Supreme de Justiție și neglijată de instanțele de judecată la nivel național. Totodată apărătorul a depus referință la recursul ordinar al procurorului în care a menționat dezacordul înăspririi pedepsei inculpatului solicitînd respingerea acesteia.

18. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procuror, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

19. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

20. În ce privesc criticile formulate de acuzator, enunțate la pct. 16 al prezentei decizii, prin care susține că, instanța de apel la aplicarea pedepsei nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 76 Cod penal și nu a motivat suficient excluderea art. 90 Cod penal - au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Instanța de recurs reține că, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului Maler Serghei pentru infracțiunea comisă, a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, astfel, corect a ajuns la concluzia despre aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

21. Referitor la recursul apărătorului, Colegiul penal reține că, acesta la fel urmează a fi respins ca vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului declarat de apărător, din temeiurile de casare a deciziei instanței de apel rezultă art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, Colegiul penal apreciază că, temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, or instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor art. 414, 417 Cod de procedură penală, astfel, argumentul expus în recurs este neîntemeiat și se respinge, deoarece soluția criticată este una corectă ce rezultă din cumulul de probe prezentate și anexate la materialele cauzei și respectiv cercetate în ordinea prevăzută de lege, dîndu-li-se aprecierea cuvenită.

Instanța de apel, rejudecînd cauza în fapt și în drept, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, a audiat suplimentar inculpatul, partea vătămată, martorii, astfel constatîndu-se că, probele prezentate de acuzatorul de stat indică la faptul că, Maler Serghei se consideră culpabil în acțiunile imputate lui de acuzare.

Totodată, instanța de apel a menționat că, declarațiile inculpatului pe tot procesul penal nu coroborează și nu se completează cu materialele cauzei, ba mai mult vin în

contradicție cu declarațiile părții vătămate Nani Alexandru, care fiind audiat în instanța de fond a menționat că la 15 decembrie 2005 pe la orele 07³⁰ s-a urcat în autobusul nr. 23 pentru a pleca la școală. Ajungând la stația necesară a coborât din autobuz. A traversat strada prin fața autobuzului, cu pas grăbit și pe la mijlocul carosabilului, la aproximativ 1-2 metri de la autobuz a observat un automobil ce se deplasa cu viteză, apoi a fost tamponat de acesta. Când a început a traversa strada, autobuzul staționa.

Argumentul recurentului referitor la inexistența stației de oprire a vehiculelor de rută în locul unde s-a comis accidentul rutier nu poate fi acceptat de instanța de recurs.

Or, conform declarațiilor date de martorul Sturza Dumitru, șoferul autobuzului de rută, la momentul producerii accidentului rutier, el staționa la stația transportului public din str. Meșterul Manole, vis-a-vis de parcul de troleibuze. Faptul dat se confirmă și prin declarațiile martorilor Munteanu Oleg, Dronic Doina, Rusu Victor, procesul-verbal de examinare la fața locului, schema locului accidentului rutier.

Conform constatării tehnico-științifice nr. 061 din 09.03.2006, viteza de deplasare a automobilului condus de inculpat, la momentul producerii accidentului rutier, era de 61 km/h, fapt ce confirmă că, inculpatul se deplasa cu o viteză sporită, încălcând astfel prevederile art. 45 alin. (1) și 46 lit. c) ale Regulamentului Circulației Rutiere

22. Referitor la criticile recurentului precum că, acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii, Colegiul penal menționează următoarele.

Recurentul motivează această concluzie făcând trimiteri la prevederile art. 20 Cod penal - fapta se consideră săvârșită fără vinovăție dacă persoana care a comis-o nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile și, conform circumstanțelor cauzei, nici nu trebuia sau nu putea să le prevadă.

Instanța de recurs, menționează că temeiul invocat de recurent - „*nu sânt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Prin urmare, temeiul, la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării hotărârii pronunțate de către instanța de apel în cauza lui Maler Serghei.

Or, temeiul invocat include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul căror s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii. Din conținutul hotărârii rezultă că, instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii, incriminate inculpatului Maler Serghei, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior motivându-se concluzia de vinovăție a acestuia.

23. Un alt temei invocat de recurent, este existența unei cauze de înlăturare a răspunderii penale, constatate prin decizia Curții Supreme de Justiție.

În acest sens, recurentul se referă la faptul că, procesul penal în privința lui Maler Serghei urmează a fi încetat pe motiv că s-a admis urmărirea lui de mai multe ori pentru aceeași faptă. Această concluzie se bazează pe faptul că, Maler Serghei fiind recunoscut în calitate de bănuit la 18.02.2006, a fost pus sub învinuire cu expirarea termenului de 3 luni, prevăzut de art. 63 alin. (3) Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată această concluzie greșită, or, conform art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală - încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Încălcarea procesuală la care se referă recurentul nu se atribuie la încălcările prevăzute de alin. (2) art. 251 Cod de procedură penală, iar în cazul în care nu a fost invocate în cursul efectuării acțiunii sau la terminarea urmăririi penale, nu mai poate fi invocată la examinarea cauzei în recurs.

24. În ce privește problema generală de drept, Colegiul penal menționează că, recursul declarat de inculpat nu se întemeiază pe nici unul din temeiurile stipulate expres de dispoziția art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, mai mult, recurentul nu reflectă în ce constă problema de drept de importanță generală care persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârii atacate prin prisma temeiurilor din norma de drept vizată.

25. Instanța de recurs reține că, temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.6), 8), 10), 11) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, recursurile ordinare declarate de acuzatoul de stat și avocatul Mihail Coțescu, se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

26. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4), 434 Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Vitalie Gavriliță, avocatul Mihail Coțescu în numele inculpatului Maler Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2014, în cauza penală în privința lui **Maler Serghei Serafim**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **09 iulie 2014**.

Președinte:

Ion Guzun

Judecători:

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari